

K U R Y E R L I T E W S K I

w Wilnie we Środę dnia 30 Marca v. s. 1821 roku.

A U S T R Y A.

Wiedeń, dnia 25 marca. Ogłoszono tu następującą wiadomość o dalszych działaniach wojennych z neapolitańczykami:

Z kwatery głównej w Ceperano (1) d. 17 marca: „Wojsko austriackie posuwa się ku Neapolowi. Główna kolumna przybyła d. 16 b. m. do Frosinone, (2) a przednia straż jej do Ceperano. Skrzydłowa kolumna była d. 15 b. m. w Sora, gdzie małego doznała odporu. W prowincyi Abruzzo zostawiono w Aquila 4 tylko bataliony z jedną baterią artylleryi pod dowództwem półkownika Neugebauer, a reszta tamczęgo korpusu ruszyła d. 16 b. m. przez Sulmonę dla ślączenia się w okolicach Venafro z głównym korpusem. Jenerał Carascosa ma razem z milicyą blisko 26,000 woyska; naprzeciwko Ceperano, postawił 3tysięcny oddział dla obrony Garigliano, a z Mignano, gdzie miał główną potęgę, wysłał jenerała Filangieri, z 4000 woyska ku Venafro; 10,000 stoi w odwodzie przy Volturmo; zdaje się, iż sam Xiążę Kalabrii dowodzi tym woyskiem. Jenerał Ambrosio zasłania Gaetę z kilku tysiącami woyska stojącego między Itri (3) i Fondi (4). Korpus jenerała Pepe zupełnie się rozszedł. Wiadomość ta sprawiła wielką trwogę w Neapolu. Niektórzy członkowie parlamentu chcą płynąć do Sycylii. Jenerał wysłany od Xiążęcia Kalabrii przejeżdżał przez Rzym do Florencyi dla układania się z Królem. Wszystkie wiadomości zapewniają, iż wojsko, a zwłaszcza gwardya, nie chce się bić, co potwierdza wypadek, iż nieprzyjaciel opuścił wyższe okolice nad rzeką Garigliano i St. Germano, a jak słychać ma się cofać z Mignano. Gdy przednia straż austriacka wchodziła do St. Germano, neapolitańczykowie atali jeszcze w klasztorze Monte-Casino, lecz nie wystrzelili do ciągnącego woyska. W okolicach Ceperano zatopili statki, na których się, po wysadzeniu na powietrze mostu, w roku 1815 przewożono przez rzekę Liri; postawiono zaraz nowy most, po którym dywizya Stutterheima dziś przeszła. Jutro ciągnąć za nią będzie dywizya Xiążęcia Hessen-Homburg, która się postunie do St. Germano; zaraz potem przejdzie dywizya Lederera. Feldmarszałek - Porucznik

Mohr był wczoray w Castel di Sangro, a placówki jego dochodziły pod Isernia (1). Mieszkańcy w St. Germano nie tylko nie wynieśli się z miasta, ale owszem, równie jak inni mieszkańcy zajętych prowincy, bardzo dobrze przyjęli austriaków. Wojsko jest ciągle jak najlepiej urządzone i z łatwością dostaje żywność. Naoczny jenerał, Baron Frimont, odebrał dziś wiadomość o ostatnich wypadkach w Turynie, co jednak nie może mieć żadnego wpływu na działania jego, i owszem odniesione korzyści z tém większą szybkością popierać będzie.”

Piszą z głównej kwatery naszej (wyraża gazeta berlińska), iż Xiążę Rejent neapolitański przed wyjazdem do tworyska, oddał pierworodnego syna swego i następcę tronu po nim, Ferdynanda Xiążęcia Noto, urodzonego d. 12 stycznia 1810, parlamentowi, w zakład konstytucyjnego swojego sposobu myślenia.

Dowiadujemy się, iż w wyższych Włoszech odkryto wiele związków sekty Karbonarów, w skutku czego wiele osób w Parmie, Turynie i Modenie uwięziono. W ostatnim mieście ma być pewna znakomita dama w liczbie uwięzionych.

W gazecie Pruskiej Stanu czytamy następujący artykuł: *Laybach dnia 20 marca*. Sprawę neapolitańską można uważać za ukończoną; parlament poddał się bezwarunkowo woli Króla Ferdynanda. Przyczyną tego nagłego postanowienia, ma być rozproszenie korpusu Pepe, nieograniczona gnuśność żołnierzy neapolitańskich, i bunt osady w Gaecie na stronę Króla Ferdynanda, przy czém dowódca Beganti życie utracił. Podróżni, którzy dnia 15 b. m. z Medyolanu wyjechali, donoszą o przybyciu tam Królowej Sardyńskiej (2).

Inna zaś gazeta berlińska umieściła następujący artykuł: *Laybach dnia 20 marca*. Wojna z Neapolem ukończona. Xiążę Rejent, parlament i wojsko układają się z Królem neapolitańskim, przestając na wszelkim kształcie rządu, jaki Monarcha ten obierze. Wojsko austriackie posuwa się w kraju neapolitańskim. Główna kwatera jego była d. 14 b. m. w San Germano, niedaleko Kapuy. Xiążę Rejent wysłał z Neapolu adjutanta do Króla bawiaącego w Florencyi, z wiadomością, iż parlament unikając wojny i krwi rozlewu chce przystać na wszystko, po ożem jenerał Frimont wszedł do Neapolu. Gaeta mająca 5000 osady, poddała się także, a jenerałowie Carascosa i Filangieri przeszli na stronę królewską. Dodają, iż osada w Gaecie zamordowała

(1) Miasto neapolitańskie, które jenerał neapolitański Masses spalił podczas wojny roku 1815.

(2) Miasto stołeczne Legacyi papieżkiej, leżące na wzgórku przy Rosa, i mające 5000 ludności.

(3) Wieś w prowincyi neapolitańskiej Terra di Lavoro, mająca blisko 5000 mieszkańców.

(4) Miasto w tejże prowincyi nad rzeką Garigliano.

(1) Miasto w prowincyi neapolitańskiej Molise.

(2) Siostry Xiążęcia Modeny, urodzonej roku 1775.

dowódcę, który nie chciał poddać się bezwarunkowo Królowi. (*Gaz. Warsz.*)

Kładziemy tu następujące wyjątki z gazety hamburskiej o wypadkach w kraju piemonckim:

Genewa dnia 16 marca. Odebraliśmy tu wiadomość o powstaniu w Piemoncie. Osada tamieczna przypięła d. 10 b. m. trójkolorową kokardę. Dowiedziawszy się Król sardyński o powstaniu, udał się natychmiast z rodziną swoją i Xiążęciem *Carignan* z zamku letniego *Stupinigi* do *Turynu*, gdzie już wielkie zaburzenie umysłów panowało, a na ulicach widziano liczne tłumy żołnierzy i uczniów. Wiadoma odezwa królewska nie sprawiła skutku, jaki sobie obiecywano. Osada w *Turynie* poszła za przykładem osady w *Alessandryi*, i zajęła cytadelę. Dotąd ani kropli krwi nie przelano.

Przez nadzwyczajną okazję (pisze dalej gazeta hamburska) odebrano w *Londynie* d. 22 marca zrana następującą wiadomość o ważnych wypadkach w Piemoncie.

Turyn dnia 14 marca. W skutku niebezpiecznych wypadków zaszłych dnia 10 i 11 b. m. odprawił Król sardyński dnia 12 b. m. radę stanu. Był na niej *Margrabia St. Marzan*, minister interesów zagranicznych, który powrócił z *Laybach*. Po krótkim naradzeniu się, ogłosił Monarcha postanowienie swoje, iż chce złożyć koronę, i oddać ją bratu swemu, Xiążęciu *Genevois*. Ze zaś ten Xiąże pojechał do *Modeny* dla powitania tam Króla neapolitańskiego, teścia swego, powierzono więc tymczasowie najwyższą władzę Xiążęciu *Carignan* z tytułem rejenta. Po skończoney radzie stanu, doniesiono urzędownie wszystkim posłom zagranicznym o tém postanowieniu Monarchy. Nie tak prędko zaś uwiadomiono o niem mieszkańców i wojsko.

Xiąże Rejent sardyński wydał dnia 13 b. m. następującą odezwę:

„*Karol Albert Sabaudzki, Xiąże Carignan, Rejent:* Wiadomo czynimy, iż Król *Wiktor Emanuel* złożył koronę, i zdał nam całą swoją władzę z tytułem Rejenta. Wzywamy pomocy Bożkiej, a ogłaszając wszystkim, iż jutro oświadczamy zamiary nasze względem powszechnego życzenia, donosimy razem o woli naszej, aby wszelkie kroki nieprzyjacielskie niezwłocznie ustały, a nowych nie zaczynano. Nie potrzeba nam zaiste wydawać rozkazu, aby Królowi Jmci i małżonce jego, rodzinie i całemu dworowi pozwolono zwiedzić wszystkie części kraju naszego na stałym lądzie, i bawić tam, gdzieby mu się podobало. Jesteśmy oraz przekonani, iż wszędzie dozna głębokiego uszanowania, odpowiadającego uczuciom wdzięczności i przywiązania, które są wyrzute w sercu wszystkich poddanych jego, i które się mu sprawiedliwie należą za cnoty jego, przywrócenie i powiększenie monarchii. Co do utrzymania dobrego porządku i publiczney spokojności, spuszcza się w tej mierze na gorliwość magistratu, urzędników cywilnych i wojskowych, oraz wszystkie korporacje miast i gmin. W *Turynie* d. 13 marca 1821 roku.”

(podpisano) *Karol Albert.*

Paryż, dnia 19 marca. Biegają tu dziś liczne pogłoski, które zapewne potrzebują potwierdzenia. Słychać, iż lud w *Wenecyi* zamordował urzędników austriackich, i że pewny porucznik w *Turynie* zastrzelił pólkownika, który chciał się opierać systematowi konstytucyjnemu.

Dzisiejszy rojalistowski *Dziennik Paryżki* pisze: „Niepodobna z pewnością donieść o wy-

padkach, które zaszły w Piemoncie w pierwszych 14 dniach marca. Wypada nam czekać dalszych wiadomości. To jednak pewna, iż większa część ludu nie należała do powstania, i z niejaką obojętnością patrzyła na wypadki. Ludzie znakomitego rodu grają teraz największą rolę w Piemoncie.”

Xiąże *Carignan* ma lat 23, jest krewnym Króla sardyńskiego. Xiąże *Talleyrand* zajmował się gorliwie wychowaniem jego. Jenerał *Giflenga* był w roku 1812 pólkownikiem w wojsku *Bonapartego* i urzędnikiem legii honorowej. W następnym roku otrzymał stopień jenerala brygady, i został mianowany Baronem. W roku dopiero 1815 powrócił do służby w wojsku sardyńskim.

Spisek *Karbonarów* rozciągał się coraz odkrywa w wyższych Włoszech. Zagroza nawet *Rzymowi*, gdzie dnia 20 marca spodziewano się powstania. W tym razie Papież wsiadłby na okręt w *Civita-Vecchia*.

Król sardyński myśli popłynąć z *Nizza* do wyspy *Sardynii*.

Czytamy nakoniec w gazecie hamburskiej następujące artykuły.

Turyn dnia 14 marca. Oto jest urzędowa wiadomość o wypadkach, które od 3 dni zaszły w tej stolicy.

„Dnia 9 b. m. wieczorem, podpółkownik *Ansaldi* z pólku sabaudzkiego, stojącego na osadzie w *Alessandryi*, wszedł na ozele 20 żołnierzy do tamieczney cytadelli. Nazajutrz o godzinie 2gicy po północy, wszyscy prawie oficerowie pólku dragonii królewskiej ze wszystkimi żołnierzami, posali za przykładem wspomnianego podpółkownika. O świcie przyłączyło się do nich 8,000 mieszkańców z okolic, i w kilka godzin ogłoszono konstytucyą hiszpańską w *Alessandryi*; poczem dowódca tameczny wysłał adjutanta swego z tą wiadomością do Króla, bawiącego w zamku letnim *Moncalieri*. Zdumiony Monarcha powrócił natychmiast do *Turynu*, zwołał ministrów, i wiadomemi odezwaniami wezwał lud i wojsko do spokojności i porządku. Kilku pólkom, w pobliżności stojącym, dano rozkaz udania się do *Turynu*. Nadojagnęły, i wraz z lekką artyleryą i gwardyą królewską stanęły na dziedzińcu zamkowym. Reszta osady była zamknięta w cytadelli. Dnia 11 rano, kompania legionu królewskiego złączyła się z 200 uzbrojonymi uczniami. Wszyscy uczniowie zebrali się w klasztorze niedaleko miasta, i mieli dwie chorągwie, jedną koloru białego, błękitnego i czarnego, a drugą zupełnie białą z napisem: *Konstytucya Hiszpańska!* Jeden z uczniów ranił lekko z pistoletu pólkownika *Raymond*, gdy miał mowę do wojska, zachęcając je do porządku. Żołnierze byli głuchymi na głos dowódcy swego. Uczniowie wraz z wojskiem stali na miejscu do godziny 5 wieczorem, i wydawali okrzyki: *Niech żyje konstytucya!* Ruszyli potem, przeprawili się na dwóch wielkich statkach przez *Po*, i zatrzymali się na wzgórkach, z którego widać miasto *Turyn*. Zniknęli w nocy i udali się do *Alessandryi*, środkowego miejsca powstania. Dnia 12 zrana zgromadziły się na dziedzińcu zamkowym liczne tłumy ludu, który dotąd był spokojnym, i zaczęły wydawać okrzyk: *Niech żyje Konstytucya!* Z powodu coraz bardziey wzmagającego się zgiełku i okrzyków, zwołał Król radę stanu, i (jak wiadomo) oświadczył, iż odstępuje koronę bratu swemu, Xiążęciu *Genevois*.”

Turyń dnia 14 marca. Miasto nasze zaczyna powoli oddychać po okropnym wzburzeniu. Jedność panująca między wojskiem i ludem, zmniejsza nieco obawę naszą względem przyszłości. Rozdane wszędzie odezwy przywróciły niejaka spokojność umysłów. Wszyscy mają zwrócone oczy na Xiążęcia *Genevois*, teraźniejszego Króla. Posłano po niego gońców, z wezwaniem, aby śpiesznie zjechał do stolicy.

Wojsko, które tu 4 dni stało na publicznych rynkach, odebrało rozkaz powrócenia do swoich stanowisk.

Wszyscy prawie uczniowie tuteysi wynieśli się do *Alessandrii*, dokąd także udało się kilka tysięcy ludzi uzbrojonych i nieuzbrojonych.

Lub chorągiew niepodległości powiewała już d. 11 b. m. w cytadelli, lud jednak tutejszy dopiero nazajutrz należał do wypadków. Słychać, iż osada w cytadelli zagroziła zbурzeniem miasta, jeśliby się wszyscy obywatele nie oświadczyli za konstytucyą. Mimo prędkiego przywiedzenia rewolucyi do skutku, zabito jednak 8 lub 10 osób.

Kilku wyższych oficerów prosiło o uwolnienie od służby.

Akt złożenia korony przez Króla *Wiktora Emanuela*, jest w tej ośnowie: „Wpóśród przeciwności, jakich dawniej w życiu naszym doznaliśmy, i które siły i zdrowie nasze nadwładziły, często myśleliśmy o zrzeczeniu się korony. Do tej myśli, którą zawsze mieliśmy, przyłączył się jeszcze wzgląd na coraz bardziej wzmagające się trudności, jakie nam w obecnym czasie interessa publicznie wystawiają, zwłaszcza, iż nieustannem było życzeniem naszym czynić wszystko, co tylko do dobra kochanego naszego narodu przyłożyć się może. Postanowiwszy dziś dopełnić tego zamiaru, po wysłuchaniu zdania naszej rady stanu, przedsięwzięliśmy ukochanego naszego kuzyna, Xiążęcia *Karola Amadeusza Alberta Sabaudzkiego*, Xiążęcia *Carignan*, obrać i mianować rejentem krajów naszych, nadając mu całą naszą władzę. Przez ten akt królewskiej naszej nieprzymuszony woli ogłaszamy, iż od dnia 13 marca zrzekamy się nieodzownie korony i monarchicznych praw naszych, tak co do krajów, które teraz posiadamy, jako też co do tych, któreby przez traktaty i sukcesy na nas spaść mogły. Chcemy jednak, aby następujące zastrzeżenia stanowiły istotne warunki zrzeczenia się naszego: 1) abyśmy używali tytułu i dostojności Króla oraz dochodów, jakie dotąd mieliśmy; 2) aby nam co kwartał z góry płacono rocznej pensyi milion liwrów piemontskich, zastrzegając sobie oraz własność i rozporządzenie wszelkim naszym ruchomym i nieruchomym majątkiem, tudzież własność alodialną i patrymonialną; 3) abyśmy z rodziną swoją mogli wybrać sobie miejsce, gdzieby nam się mieszkąć podobało; 4) aby nam wolno było obrać osoby, z którymi chcemy żyć i przyjąć do służby naszej; 5) aby wszystkie wydane postanowienia na rzecz Królowej *Maryi Teresy* z domu austriackiego, ukochanej naszej małżonki, oraz na rzecz Xieźn. *Maryi Beatrix*, Xieźney *Modenskiej*; *Maryi Teresy Ferdynandy Felicjty*, Xieźniczki *Lukieskiej*; *Maryi Anny Ruikardy*, *Karoliny* i *Maryi Chrystyny Karoliny*, ukochanych córek naszych, utrzymały się zupełnie w swym mocy.”

Xiążę Rejent wydał d. 14 b. m. odezwę względem powszechnej amnestyi, pod warunkiem, aby wszystko do porządku wróciło, i prawa ściśle zachowywano. Zabroniono surowo nosić trójkolorowe chorągwie i kokardy.

Turyń dnia 15 marca. Dnia 13 b. m. Xiążę *Carignan*, naradziwszy się z municypalnością tuteyszą ogłosił konstytucyą hiszpańską, za krajową. Nazajutrz zaś ustanowił juntę rządową.

W dniach 13 i 14 b. m. ogłoszono tu, co następuje.

„*Karol Albert Sabaudzki*, Xiążę *Carignan*, Rejent. Nagłące okoliczności, w jakich Król *Wiktor Emanuel* mianował nas Rejentem Królestwa, lubo nie służą nam prawo następstwa tronu, oraz jawnie ogłoszone żądanie narodu pozyskania konstytucyi, zgodney z tą, jaką się rządzi Hiszpania, stawiają nas w możności, abyśmy tyle, ile od nas zależeć może, uczynili zadosyć temu, czego dziś dobro kraju tak gwałtownie wymaga. W tak trudnej chwili niepodobna nam było trzymać się zwyczajnych granic władzy Rejenta. Uzasadowanie nasze i podległość Królowi *Karolowi Feliksowi* (Xiążęciu *Genevois*) obowiązują nas, abyśmy nie wprowadzali żadnych odmian w zasadniczym prawie królestwa, lub przynajmniej póty zaczękali, póki się nie dowiemy o zamiarach nowego Monarchy. Lecz gdy tego dzisiejsze okoliczności konieczne wyciągają, i gdy nam szczególnie wypada oddać nowemu Królowi naród spokojny, szczęśliwy i fakcyami lub wojną domową nierozdzielony; po głębokim roztrząśnieniu wszystkich tych pobudek i przekonaniu się, iż uwagi te skłonią Króla Jmci do zatwierdzenia niniejszego naszego aktu, postanowiliśmy co następuje: konstytucya hiszpańska ma być ogłoszona i uważana za prawo krajowe, z zastrzeżeniem odmian, któreby reprezentanci narodowi uchwalili, a Król zatwierdził. Działo się w *Turyń* dnia 13 marca 1821 r.

(podpisano) *Karol Albert*

Maugiardi.

Kopija oświadczenia władz miejskich w Turyń, tudzież generałów i dowódców osady.

„My niżej podpisani, na zapytanie Xiążęcia Rejenta, oświadczamy, iż w obecnych okolicznościach, zagrażających niebezpieczeństwem wojny domowej, i wynurzających głośno życzenie narodu, uznaliśmy konieczną potrzebę dla publicznego dobra i dzisiejszego stanu rzeczy, aby konstytucyą hiszpańską ogłoszono z odmianami, jakieby Król i reprezentanci narodu, za przyzwolite uznali. Działo się w *Turyń* w pałacu Xiążęcia Rejenta, dnia 13 marca 1821.

(Następują podpisy).

„*Karol Albert Sabaudzki*, Xiążę *Carignan*, Rejent, poczytaliśmy za rzecz przyzwoitą mianować tymczasową juntę rządową, złożoną z 15 członków, aż do czasu zgromadzenia parlamentu narodowego, tak dla odebrania od nas przysięgi na przyjętą konstytucyą, jako też dla uczestnictwa w obradach, którego według przepisów konstytucyi znoszenia się z parlamentem wymaga. Rzechona junta może się naradzać mając 7 obecnych członków. Składa się etc. (Następują nazwiska członków). Pierwszy nasz minister sekretarz stanu spraw wewnętrznych, ma sobie polecone uskutoczenie tego wyroku. Działo się w *Turyń* dnia 14 marca 1821 roku.”

(podpisano) *Karol Albert*

Dalpozzo.

Drugi list z Turyń dnia 15 marca. Przechodzą wysyłane sztafety ztąd do *Mediolanu* i *Parmy*. Zatrzymano ich 14, które wysłał poseł austriacki w tutejszej stolicy.

Przed powstaniem uwięziono tu kilka znakomitych osób na żądanie posła austriackiego. By-

li między nimi: Hrabia Péron i margrabia de Friez, których do twierdzy Fenestrelles zaprowadzono, co lud tutejszy bardzo oburzyło.

Wojsko nasze wynosi teraz 32,000 głów, z których 20,000 stoi na osadzie w Alessandryi, Navarra i Vercelli.

List z Paryża dnia 21 marca. Onegdaj wieczorem przybył tu nadzwyczajny goniec z Turynu i przywiózł wiadomość o uroczystém ogłoszeniu konstytuoyi hiszpańskiej, i zaprzysiężeniu jej przez Xiążęcia Rejenta, oraz wszystkie władze cywilne i wojskowe. Wieczorem oświecono całe miasto. Wspomniany goniec donosił także, iż Xiąże Rejent kazał uwolnić Xiążęcia de la Cisterna, którego w Ponte-de-Beauvoisin uwięziono i do Turynu przyprowadzono.

W Turynie przeglądają listy pisane z Neapolu i Rzymu, a idące tamtędy do Paryża.

Stać, iż w Genui zatknęto także chorągiew niepodległości, co jednak potrzebuje potwierdzenia.

Nadzwyczajne wypadki w Piemencie skłoniły zapewne rząd francuzski do postawienia korpusu obserwacyynego przy Alpach. Wymieniają już kilka pułków rozmaitej broni, które mają się udać ku południowi. (Gaz. Warsz.)

Gazeta berlińska umieściła następujące wiadomości:

Turyn dnia 15 marca. Junta tymczasowa odprawiła dziś pierwszą sessyę.

Jenerał Giffenga odebrał zalecenie, aby Królowi Wiktorowi Emanuelowi towarzyszył do Nizy. Powrócił już do Turynu, i został mianowany jenerałem gubernatorem tej stolicy.

Dnia 16. Xiąże Rejent przydał nowych 8 członków do składu junty tymczasowej, nakazał utworzyć gwardyę narodową we wszystkich miastach i wsiach, drukować dziennik praw, i konstytucyę hiszpańską przetłumaczyć na język włoski.

Neapol dnia 9 marca. Xiąże Rejent i Xiąże Salerno wyjechali d. 8 b. m. z licznym orszakiem jenerałów i oficerów do wojska. Poprzedzającego dnia wydał Xiąże Rejent dwie odezwy, jedną do mieszkańców miasta Neapolu, a drugą do narodu Obojey-Sycylii.

Parlament postanowił, iż kommissarze wojskowi, którzyby okazali niedbałość w dostarczaniu żywności dla wojska, będą uważani za sprzyjających nieprzyjacielowi.

Na sessyi parlamentu d. 3 b. m. minister wojny radził zakazać wszystkim drukarniom, aby żadnych wiadomości o działaniach wojennych póty nie ogłaszały, póki by pierwej nie podały mu do przejrzenia, wyjąwszy tylko zwyczajne gazety. Wielu deputowanych chciało, aby projekt

ten natychmiast w prawo zamieniono; wielu bowiem drukarzy dla zysku ogłosiło fałszywe wiadomości.

Gazety neapolitańskie to tylko o wypadkach wojennych donoszą, iż oddział jazdy w Terni zabrał 50,000 racy żywności przysposobionej dla austryaków, i że flotylla austriacka, złożona z 2 fregat, 3 brygów, 3 statków kanonierskich i 2 mniejszych statków, stoi w porcie Ankony.

4 okręty wojenne angielskie wypłynęły z wnętrznego tutejszego portu. Na miejsce jednego z nich przybyła z Portsmouth fregata Ifigenia.

Cena papierów naszych skarbowych spadła we 2 dniach z 71 na 52.

Od granic włoskich, dnia 17 marca. W dniach 13 i 14 b. m. weszło do Medyolanu wojsko na wzmożenie tameczney osady. Między innemi przybył oddział pułku huzarów Arcy-Xięcia Palatyna węgierskiego. Wojsko to obeyrzał Arcy-Xiżę Vice-Król Lombardzko-Wenecki z jenerałem Bubna.

W nocy z d. 11 na 12 b. m. przybył do Rzymu jenerał Frimont, w towarzystwie jenerałów pruskich i sardyńskich, którzy są w głównej jego kwaterze. Udał się z nimi d. 12 b. m. zrana do Frascati. Liczne oddziały wojska austriackiego, artylleryi i t. d. przechodzą ciągle przez Ponte-Melvio.

List prywatny z Wenecyi pod d. 10 b. m. donosi, iż przed tamiecznym portem pokazały się okręty wojenne neapolitańskie; o czém jednak ani gazety, ani inne listy nie wzmiankują.

Podług wiadomości z Modeny, dwór tameczny sposobił się do wyjazdu. (z Gaz. Warsz.)

FRANCYA.

Paryż dnia 24 marca. Gazety tutejsze donoszą o burzliwych i gwałtownych wypadkach w Lugdunie i Grenoble. Są one (pisze Monitor) skutkiem zamachów na przerwanie publiczney spokoyności. Rozeszły się tam zatrwające pogłoski. Dnia 20 b. m. biegała w Grenoble wieść o przybyciu gońca z Paryża z wiadomością, iż trójkolorową kokardę przypięto, iż konstytucyę z roku 1791 ogłoszono i t. d. Tłumy ludu zebrały się na ulicach. Nie przestali na tém rozsiewacze takich baśni. Ogłosili powstanie; pokazała się trójkolorowa chorągiew. Mnóstwo młodzieży poszło za nią, i bunt okrzyknęło. Osada musiała stanąć do broni z rozkazu jenerała Lacroix, dowódcy dywizyi wojskowej. Raniono jednego młodzieńca, który przypiął trójkolorową kokardę; rozproszono buntowników, i miasto Grenoble ogłoszono za będące w stanie oblężenia. Najświeższe jednak listy donoszą o przywróconey tam i w Lugdunie spokoyności. (z Gaz. Warsz.)

Wolno Drukować Ignacy Reszka Radzca Kołg. Kom. Cenz. Czl. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Od dnia 1go następującego kwietnia, zaczyna się prenumerata na drugi kwartał roku bieżącego, na Gazetę Kuryera Litewskiego. Przyymuje się w kantorze Redakcyi w domu Assesora Kollegialnego Woynicza, na ulicy święto-jańskiej. Cena zwyczajna rub. 2 kop. 25.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmia. w powie.
	dn. 28 średnia.	27 cal. 8,93 lin.	+ 5,33 stopn	Polud. Zachod.	Pogoda
	dn. 29 średnia.	27 — 7 05 —	+ 7,25 —	Polud. Zachodni.	Pogoda
	dn. 30 godz. 6	27 — 6,6 —	+ 3,	Półn. Wschod.	Pochmurno

Wilno dnia 30 Marca 1821 roku v. s.

O b w i e s z c z e n i e.

1. Józef Ruszczye b. ptu Kobryń, Alexy Biencicki b. ptu Brzeskiego Podkomorzowie, Jerzy Dłuski b. Sędzia grodzki ptu Lidzkiego a teraz Assesor Sądu Gł. Departamentu 2 Gubernii Grodzieńskiej, Karol Astromęcki b. Pisarz Grodzki ptu Kobryń. teraz zaś Prezydent tegoż Sądu, August Konopka Sędzia Graniczny Słonim., Romuald Dankiewicz Pisarz Grodzki Grodzieński i Stanisław Wysocki Pisarz Ziem. ptu Prużańskiego a dziś Sędzia tegoż Sądu urzędniczy.

Oznamujemy tym naszym urzędowym obwieszczeniem listem JWW. WW. JPP. i starozakonnych, Kazimierza Moraczewskiego Marsz. ptu Prużań., i kawalera, Jana Kraszewskiego b. Chor. Prużań. Cypryana Jahutkowskiego Sędziego Granicz. Prużań., Kazimierza Franciszka i Marcina braci Zofię siostrę i dalsze potomstwo Chrzanowskich, Józefa Dołubowskiego Derewniczego Kobryń. Franciszka lub innego imienia Nawlewiczów, Tomasza Słepkowskiego Sędziego Granicz. Prużań., Antoniego i Bernarda Grądzkich, Benedykta Boreysze b. Assessora Sądu Gł. 1go Departamentu Gubernii Grodzieńskiej, Ignacego Zadernowskiego jakich bądź imion i nazwisk sukcesorów zeszłego Leopolda Staniewiczza, Sywikusza Wołynowicza i dalszych sukcesorów zeszłego Leona Wołynowicza, Antoniego Borowskiego, Łukasza Chocianowskiego, Antoninę matka jej potomstwo i ich opieki Cholewińskich, Górskiego lub jego sukcesorów, Kimbara b. Prokuratora Grodzień. jakich bądź imion, Milkowskiego i Małyszewskiego, Jana Łazarowicza, Michała Rabkę lub jego sukcesorów, Rewińskiego b. Regenta i Cypryana Szukiewicza, Franciszka i Annę Kozierowskich, Franciszka i Pelagii Spinaków sprawników Ziem. Prużań., Felixa i Karolinę Czernickich Adwokatów subseliów Prużań., Mikołaja Miklaszewicza. Polapieja, Hryniewiczza Parochia Kolszan. Woyciecha Witkiewiczza Wóznego, Adama i same Goreckich, Icka Abramowicza-Goldberga, Josiela Abramowicza Goldberga. Icka Leybowicza i Leyba Mowszowicza, Markiela Abramowicza, sukcesora Herszka Aranowicza, Zabinskiego, Sroła Leyzerowicza, Judka i Sorę Herszkowiczów, Judka i Zeldy Abramowiczów Goldbergów, Judka Abramowicza szklarza, Szymela Szmuyłowicza, Mousza Leyzerowicza, Orela Mouszowicza, Beniamina Leybowicza oycza, i Helmana syna Wrotniar Rotenbergów, Szepszela Szmuyłowicza, Nosela i Sorę Wolfowiczów, Leybe Isera i dalsze potomstwo, Herszka Aranowicza, Morducha i Rode Leybowiczów, Icka Jankielowicza oycza, Leybę Mouszę i Josiela Ickowiczów synów, Leybe i Malko Morduchowiczów, Herszka Morduchowicza, Mejera Leyzerowicza, Szaje Dawidowicza Hitule, Judela Kopernika, Adela i Lipę Oszerowiczów, Judka Oszerowicza, Lipę Wolfowicza oycza, i Leybe Lipowicza syna, Radeckich, Oszera Wolfowicza Czabachowskiego, Icka Mouszowicza Borkowskiego, Idkę Dawidowiczową Nochimowiczową, Herszka Jankielowicza, Beniamina i żonę Ickowiczów, Abrama Całkowicza Koziola, Arona Leyzerowicza, Mejera i Markiela Szmuyłowiczów, Abrama i żonę Ickowiczów, Josiela Leybowicza Roubekiego, Mousza Kopelowicza Czepelowskiego, Maryę Tyszkową Mouszowiczową, Jonie Leybo-

wicza oycza, Abrama Joniowicza syna Szaniawskich, Abrama Całkowicza, Koziola, Arona Leyzerowicza Dreyberla, Abela Dawidowicza, Orela Herszkowicza i Mouszę Leybowicza Epfelbaumów, Janocna Abramowicza, Szyme Herszkowicza Podwinickiego później Zarzyckiego Arędarza, Beniamina Ickowicza oycza, Gilę Esterkę Dawidową Nochimowiczową Rubinową córkę i jej synów Josiela i Chaima Dawidowiczów, Jankiela Hirszowicza, Jankiela Traimowicza, Maryę Tyszkową Mouszowiczową, Izraela Berkowicza, Icka Jankielowicza, Icka i Beyle Mouszowicza, Leybę Beniaminowicza, Borucha Leyzerowicza, Leyzera Chaimowicza, Icka Szmuyłowicza, Josiela Morduchowicza, Morducha Mouszowicza, Liuszę Szymonowicza, Morducha Ełowicza Nirynerberga, Melacha Leybowicza, Zasiomowickiego, Arona Oszerowicza, Abrama Berkowicza, Nochima Dawidowicza, Arona Mendelowicza, Beniamina i Sorę Pinczasową Leybowiczów, Beniamina, Ayzeka i Josupa Abramowiczów, Chackiela Kuchrelowicza, Dawida Mouszowicza, Izraela Berkowicza, Icka Jankielowicza, Icka Dawidowicza, Jankiela i Fyge Joniowiczów, Leybę Ełowicza, Leybę Beniaminowicza, Borucha Leyzerowicza, Leyzera Chaimowicza Piaskon, Leybę Mouszowicza, Icka Leybowicza, Leyzera Chaimowicza, Leybę Ełowicza, Lipę i Icka Aranowiczów, Leybę Hirszkowicza, Herszka Szmuyłowicza, Leyzera Chaimowicza, Icka Szmuyłowicza, Josiela Morduchowicza, Morducha Mouszowicza, Liuszę Szymonowicza, Mouszę Josielowicza Dobuczyn. Nochima Szmuyłowicza, Morducha Ełowicza Nirynerberga, Leybe Peysachowicza, Szaję i Rochle Mejerowiczów, Szmuyte Ickowicza, Morgolisa, Szepszela Szymonowicza, Szawela Mouszowicza, Dawida Szawelowicza, Zawela Morgenszteina, Zelmana Leybowicza, Jankiela Zelmanowicza, Kuplińskiego, Jankiela i Fyge Joniowiczów, Orela Mouszowicza i Mousze Josielowicza zamieszkałych w pcie Prużań., Następnie w Kobryńskim: Sukcesorów Andrzeja Fostla Józefa Gronostajskiego i Bartłomieja Stachoskiego, Ewę matkę Dominika b. Assessora 2go Depart. a teraz strapczego Gubern. Grodzień. i Michała sekretarza synów Wilanowskich, Wincentego Bogusławskiego Sędziego Gran. Kobryń. jakich bądź imion Galosów, Cypryana Kaniewskiego Pisarza Ziem. Kobryń., Leybe Szymonowicza, Bendeta Szymonowicza, Chaima Todrysowicza, Mejera Herszkowicza, Abrama Szepszelowicza, Mendela Mejerowicza Jakuba Iłowicza, Icka Josielowicza, Abrama Gierszona, Isena Szalomowicza, Morducha Szłomowicza, Szymela Rubinowicza, Leybe Leyzerowicza, Judki Jakubowicza, Beniamina Ayzika, Hirszke Leybowicza, Gierszona Leybowicza, Arona Szymchowicza, Judka Leybowicza, Sędziego Józefowicza, Jakuba Srolowicza, Herszla Józefowicza, Berke Szmuyłowicza, Beniamina Ickowicza, Dawida Chaimowicza, Berke Chaimowicza, Nestela Chaimowicza, Mosszela Ickowicza, Todrysa Chaimowicza Jakuba Mejerowicza, Tolika Morduchowicza, Leyzera Zelmanowicza, Oszera Jakubowicza, Jakuba Szmuyłowicza, Calima Dawidowicza Abrama, Wigdiera, Jankiela Zelkowicza i Leybe Alkonowicza; z kolei w Brzeskim, Pawła Marszałka Ptu Brzes., Stanisława assessora Sądu Gł. Depart. 1 a teraz prezy-

denta tegoż Sądu i Felixa braci Jagminow, Me-
jera Leyzerowicza, Berka Abramowicza, Benia-
mina Srolowicza, Zelmana Herszkowicza, Szmuy-
ła Ickowicza, Jankiel Denowicza, Herszka i
Beyle Szerkowiczow, Berka i Welwela Hersz-
kowiczow, Judka i Rywle Brodatynskich, Herce-
la Leybowicza i XX. Augustyanow Brzeskich;
naostatek w Wolkowyskim, Michała Butkaryna
b. assessora Sądu Gł. Depart. Gubernii Grodzień.
i nakoniec w Slonim, jakiego bądź imienia Sie-
ninskiego debitorow zeszłego Ignacego Andrzej-
kowicza v. Mar. Ptu Prużan. jak niemniej jakich
bądź imion i nazwisk ogólnie kredytorow WW.
Ludwika b. Prezydenta Grodz. i Alojzego b. Sę-
dziego Ziem. Prużan. Andrzejkowiczow i dal-
szych wszystkich w tym konkursie zjakiego bądź
źródła interesujących osób, iż na skutek dekretu
remisyjnego Sądu Gł. Grodzień. Depart. zgo w ro-
ku 1819 februaryi 22 dnia zapadłego z mocy któ-
rego Sąd Podkom. Exdyw. na miejscu w mająt-
ności Czarnychłozach, czynności już niektóre, ja-
ko to komportacya oraz dalsze akcesoryjne wnie-
sienia i dylacye ułatwił, w dniu 20 mca apry-
la idącego 1821 roku do tychże Czarnychłoz
w komplecie z trzech osob złożonym z porządku
zapisanych lub po nich następujących zjedziem i
ostatecznie dział równy wszelkich funduszow pozo-
statych po zeszłym Ignacym Andrzejkowiczu
gdziekolwiek znajdujących się oprócz folwarku
Widnego pod dożywociem JW. Karoliny Andrzej-
kowiczowej nachadzającego się między pięciu synow
tegoż Ignacego Andrzejkowicza w proporcji dla
każdego jednostayney przeznaczym, kredytorów
WW. Ludwika i Alojzego Andrzejkowiczow sto-
sownie do przepisow remissy usatysfakcyonowaniem
a nadto ponieważ WW. Andrzejkowiczowie po-
wrotnie udali się do Sądu Gł. Grodzień. z debi-
torami i kredytorami nie żyjącego oycy swego I-
gnacego Andrzejkowicza, z pierwszemi dla prze-
wiedzenia dostatecznie processu, drugim zaś chcąc
wiednoczasowey rozprawie wypełnić satysfakcyę
za długi oycy, przeto co tylko pierwszą poruczone
i powrotną remissę zostanie polecono że zachowu-
jąc się we wszystkim do przepisow onych choćby
pod niestanność którejkolwiek strony to wszystko
ostatecznie zaskutecznym zapowiadamy. Dat 1821
roku marca 11 dnia.

Plenipotent administracyi kopią tego obwie-
szczenia podającego się do gazet Kuryera Lit. pod-
pisuje. Alexander Zarzycki Adwokat Subselyow
Ptu Prużan.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z protokółu potocznego
Ziem. Ptu Telszewskiego, w dacie poniżej wyraża-
jącej się zapisanego, i w tymże czasie pod urzędo-
wą Ziem. tegoż Ptu pieczęcią stronie jest wydan.

Roku 1819 mca maja 30 dnia. Oświadczenie
imieniem JW. Ottona Henryka Grafa Igielstroma je-
nerała od infanterji wojsk Rosyjskich rozmaitych
orderow kawalera, w tej rzeczy, iż skutkiem Do-
kumentu na przeżycie między oświadczającym, a
w Bogu zeszłą żoną JW. Honoratą z Hrabów Slep-
kowskich Grafową Igielstromową jenerałową damą
orderu Gwiazdowego Krzyża zawartego, dobra Gorz-
dy, oraz Gulbin w gubernii wileńskiej Meijershof
w gubernii Ryzkiej, Krupież i Lipa w gubernii
Wołyńskiej dożywotniemu dzierżeniu oświadczają-
cego przypadły, tradycyjną zaś Drują w guber-
nii Mińskiej, Mazuryszki Wileńskiej do oddania
summy, także władaniu oświadczającego należą i
wszystkie te majątki porządkiem prawnym już są
zapossydowane, przeto gdy tylo pobieranie przycho-
dow do zeyścia z tego świata oświadczającemu przy-
należy, a wszystkie interesa dóbr tyżące się, przez

sukcessorow zmarłej żony, jako dziedzicznych wła-
ścicieli załatwiane i zaspakajane być powinny. Prze-
to ażeby w żadnym zdarzeniu z dóbr wyszczególnio-
nych wynikającym, oświadczonego do Sądow nie-
pozywano, i nawet z procederow poczętych a nieu-
kończonych, którym jako mąż przy aktorze assysto-
wał, wyłączono, tym oświadczeniem ogłaszając po-
wszechności wiedzieć daje. Takowe oświadczenie
jako plenipotent podpisał. W protokóle podpisano
następnie. Jakób Norwid Graniczny Ptu Telsz. Re-
jent. Zgodność z protokółem potocznym poświad-
czam Józef Piuszkiewicz Ziem. Ptu Telszewskiego
Rejent.

Roku 1821 mca marca 5 dnia, że takowe o-
świadczenie w Gazecie Kur. Lit. może być publiko-
wane, świadczę Jan Jankowski Sędzia Ziem. Telsz.

Przedaż publiczna.

2. Dekretem Sądu Magistratu Wileńskiego dnia
24 idącego miesiąca i roku w sprawie exdywizor-
skiej zmarłego Efreima Frohlанда zegarmistrza
postanowiono, majątek tegoż Frohlанда leżący (z ka-
mienicy w Wilnie idący na Zarzecz pod N. 96 sy-
tuowanej składający się) będzie z publiczney licy-
tacyi w terminach pierwszym dnia 1, drugim 4 i
trzecim ostatecznym dnia 6 apryla terażniejszego
roku wyprzedany, życzący nabydź takowy wieczno-
ścią ze. w. w powyższych terminach w pomienio-
ney kamienicy o godzinie 3ciej z południa znajdu-
jąc się, w czym niniejsza czyni się awizacya. Roku
1821 mca marca 26 dnia. Jan Buksza R. M. W.

3. Kommissya Sądowa Edukacyyna na Gubernie
Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwód Białostocki
ustanowiona, za zniesieniem się z JW. Rektorem Ce-
sarskiego Uniwersytetu wileń., podaje do wiadomo-
ści, iż z pozostałego majątku po zeszłym Wojewo-
dzie Chomińskim, za dług od niego Funduszowi E-
dukacyjnemu rub. sr. 62,397 kop. 20 $\frac{1}{2}$ wynoszący,
przez dekret Sądu Exdywizorskiego w r. 1811 mca
marca 8 dnia ogłoszony. wydzielona dla Funduszu
Edukacyynego scheda, w Gubernii Wileńskiej po-
wiece Szawelskim leżąca: to jest, fundum czyli dwór
Tryszki z całym obrębem gruntow krescencyynych,
z miasteczkiem Tryszki i wsiami Słoboda podmiej-
ska, Leylany i część Dyrmejek z karczmanni, grun-
tami, łakami i lasami w jednym obrębie włok 160,
morgów 27, przętów 27 obszerności, a dymów wszy-
stkich 82 zawierająca, nadto z młynem wodnym, już
po dekrete exdywizor. nanowo erygowanym, do wy-
przedaży przez licytacyę w Kommissyi zadetermi-
nowana; z powodu niejawienia się kontrahentów do
aktu licytacyi poprzedniczo naznaczonej, teraz na-
nowo wybywać się będzie, przez publiczną licytacyę
w terminach: pierwszym dnia 18, drugim 25, trze-
cim i ostatecznym dnia 27 miesiąca kwietnia 1821 ro-
ku, życzący przeto wyrażony majątek Tryszki na-
bydź, a przez takowe nabycia, tak summę Fundu-
szu Edukacyynego rub. sr. 62,397 kop. 20 $\frac{1}{2}$ na tej
schedzie opartą, jako i nakłady na udobrenie te-
go majątku poniesione powrócić, lub na osobney e-
wikcyi stosownie do przepisu praw Funduszowi E-
dukacyjnemu służących ubezpieczyć, wzywają się,
ażeby dla aktu licytacyi na wyrażone terminy do
miasta Wilna przybyli, i w sali posiedzeń tej Kom-
missyi na ulicy Zamkowej pod N. 107 jawili się
sami lub przez umocowanych, z ewikcyami i świa-
dectwami Sądu Gł. 2go Departamentu, o swobodno-
ści majątków w ewikcyę oddających się. Kondycye
do takowej licytacyi, oraz wszelkie szczegółowe wia-
domości tyżące się majątności Tryszek, w terminach
powyżey na licytacyę oznaczonych, każdy z kon-
trahentów znajdzie do przejrzenia w kancelaryi
Kommissyi. Dnia 21 marca 1821 roku.

Prezes Kommissyi, Aktualny Radzca Stanu i Ka-
waler Michał Römer.

Michał Dmochowski Pisarz.

3. Kommissya Sądowa Edukacyyna na Gubernie
Litewskie, Białoruskie, Mińską i Obwód Białostocki
ustanowiona, za zniesieniem się z JW. Rektorem
Cesarskiego Uniwersytetu Wileńskiego, do wiadomo-
ści podaje, iż zostające dotąd w zawiadywaniu te-

goż Uniwersytetu dobra Wiacior zwane, w Gubernii mohylewskiej, powiecie sieńskim położone, i uległe ewikcyi za sumę Funduszu Edukacyjnego rub. sr. 12,333 kop. 33½ do wyprzedazy przez licytację w Komisyyi zadeterminowane, z powodu niejawienia się kontrahentów do aktu Licytacji poprzednio naznaczoney, teraz nanowo celem wyrażenia wyrażonej summy kapitałney rub. sr. 12,333 kop. 33½ z folwarkiem Wiacior i wsiami do niego należącemi dymów 21 zawierającemi, i wszelką tegoż majątku gruntową własnością, wyprzedawać się będą na wieczność w terminach: pierwszym dnia 19, drugim 26, a trzecim i ostatecznym dnia 28 miesiąca kwietnia 1821 roku. Życzący przeto pomienione dobra Wiacior nabydź, i przez takowe nabycie sumę Edukacyjną rub. sr. 12,333 kop. 33½ na tym majątku leżącą powrócić, lub na osobney ewikcyi, stosownie do praw Funduszowi Edukacyjnemu służących ubezpieczyć, wzywają się, ażeby na wyrażone wyżej terminy do aktu licytacji w mieście Wilnie, w sali posiedzeń Komisyyi w domu pod N. 107 odbywać się mającej, jawili się sami lub przez prawnie ku temu umocowanych, z ewikcyami i świadectwami Sądu Gł. 2go Departamentu, upewniającemi o swobodności majątków w ewikcyi oddających się. Kondycye do licytacji i wszelkie wiadomości dotyczące tegoż majątku Wiaciora, w terminach powyższych na licytację oznaczonych, żądającym tego kontrahentem w kancelaryi Komisyyi okazane będą. Dnia 21 marca 1821 roku.

Prezes Komisyyi, Aktualny Radzca Stanu i Kawaler Michał Römer.

Michał Dmochowski Pisarz.

Przedaż majątności.

3. Dekretem Sądu Taxator. Exdywizor. przeznaczanego na usatysfakcyonowanie wierzycieli s. p. Franciszka Graffa Jandzilly Podkomor Grodzień. w teyże gubernii i powiecie, Brzostowcy murowaney na 1 marca 1820 roku zapadłym i nie apelowanym, majątności Ikań i Zamosz, w gubernii Min. Pcie Dnieśień. sygnowane na schedę W.W. Cukkerbeniera Klejna kupców i kantorzystów Rygskich, témże dekretem wydzielone, z mocy powierzoney mnie ku temu plenipotencyi w dniu 12 junii tego roku w mieście Brześciu Lit. będą się wybywać; życzących więc sobie takowego nabycia w sposób naydogodniejszy, zapraszam mam honor wcześniej dla poinformowania się o stanie tych dóbr: 1mo, do kuratorzyi przez rząd Inflantski nad funduszami wyrażonego handlu w Rydze postanowionej; 2do, do miasta Grodna w domu JOX. Imci Lubeckiego etc. u W. Juliana Boreyszy Adw. Sądu Gł. Guber. Lit. Grodzień; 3to, w Ikaźni u possora arendownego W. Zakrzewskiego Sędz. Granicz. Ptu Brastaw; a naostatek w terminie i miejscu wybycia u mnie produkowane będą dekret, mapy i inwentarze; o czém przez gazety St. Petersburg., Moskiew., Lit. Wileń., oraz Kurlandz. potrzykrotnie zawiadomić postanowiłem. Dat w Grodnie 1821 mca marca 19 dnia.

Marcin Buchowiecki.

Wezwanie kredytorów.

3. Niżej podpisana gdy znaczną jest pretensorką wspólnie z innymi do funduszu męża swego JW. Ignacego Wańkowicza b. Marszałka Ptu Oszmian. w exdywizyi dekretem Sądu Gł. Litgo Wileń. 2go departam. naznaczonej, w zamiarze przeto uczynienia satysfakcyi dolżym kredytorom, wzywa onych przez niniejszą awizacyę dla zrobienia układu na dzień 11 apr. roku idącego, a gdy ten nastąpi chętnie niżej wyrażona w dniu 23 apr. to jest w dzień kontraktów wi-

żeńskich uspokojeniem z osoby swojej wszelkich pretensyi, przez różnych kredytorów do jej męża stosowanych zaymie się, każdy zaś w tym zamiarze przybywający raczy się zgłosić do mieszkającej w domu W. Krukowskiej Regentowej przy kościele Katedralnym. Dat w Wilnie roku 1821 mca marca 20 dnia. Izabella z Zółkowskich Wańkowiczowa.

Takową awizacyę wolno do gazety Kurjera Litgo umieścić, Sędzia Ziem. Ptu Wileń. Alojzy Jasieński.

Arendowna dzierżawa.

2. Żądający nabydź prawo majątku, Naymilszciej darowanego JW. Jeneral Majorowi Muchinowi w arendę Wiazki Klucz z należącym miasteczkiem Wiazkami, mogą się jawić i dowiedzieć od pułkownika Dubczyńskiego, stojącego w domu Bazyliańskim pod N. 2 pod Ostrą Bramą.

3. Komisyya dla urządzenia interessów Radziwiłłowskich Naywyższą wolą ustanowiona w doniesieniach Sądu Ziem. Ptu Wilkomirskiego grudnia 30 1820 i lutego 21 1821 roku nadesłanych, otrzymawszy uwiadomienie iż przy zaskuteczzeniu przez tenże Sąd dzieła konkursowego successorów zesłego Mikołaja Kościatkowskiego Marszał. Ptu Wilkom. z jego kredytorami i dalszego rodzaju pretensorami, w dobrach Szeteksza zwanych w Pcie Wilkom. położonych, intrata rzeczony majątności znacznie zwiększoną być się okazała od tey jaka przy wzięciu w extenuacyjną posessyą masy Radziwiłłowskiej pod rekiem 1819 januaryi 24 dnia wyprowadzoną została i za jaką też dobra JW. Franciszka z Weyssenhoffow Marszałkowa Kościatkowska, mocą kontraktu arendownego od prokuratorzyi wydanego teraz dzierżawi; a ztąd, iż za ich wypuszczeniem przez publiczną licytację tak należności skarbowych, jako też poszukiwań masy Radziwiłłowskiej rychleysze nastąpiłoby usatysfakcyonowanie, i że tém samém dalsi kredytorowie do prędszego objęcia Sched im wydzielonych przyysć będą mogli. Gdy w powyższych Sądu Ziem. Wilkom. wniesieniach znajduje widok prędszego uspokojenia poszukujących się przez skarb Monarszy i masę Radziwiłłowską z Szeteksznymi należnościami i gdy przez to dalsi kredytorowie zesłego Kościatkowskiego rychleyszą satysfakcyą otrzymać mogą, a nadto ponieważ komisyya nad uzyskaniem należności skarbowych, w rzędzie których i summa massie Radziwiłłowskiej przychodząca jako sekwestrem ogólnym zajęta, i na rzecz długu Monarszego wnieść się powinna jest uważaną; skutkiem imiennych rozkazow czuwać ma obowiązek, z tych zatem przyczyn dobra Szeteksznę przez publiczną licytację wypuścić dederminując, w celu aby życzący zadzierżawić takową majątność do Sądu komisyyi w domu Kardynalia zwanym posiedzenia swoje odbywającym, na termin licytacji w dniach 21, 22 i 23 następującego miesiąca kwietnia przeznaczone, z dostatecznymi ewikcyami przybyli, przez niniejszą awizacyę ogłasza i że w kancelaryi tegoż Sądu wszelkie warunki zadzierżawienia dotyczące się, okazani sobie mieć będą, zawiadamia. Dat r. 1821 miesiąca marca 19 dnia.

Ludwik Czernichowski Sekretarz Komisyyi Radziwiłłowskiej.

Wolno drukować J. E. Lachnicki Członek Komisyyi Radziwiłłowskiej.

Prenumerata.

1. Przekonany iż amatorowie muzyki z ukontentowaniem przyymą nowe dzieło znanego kompozytora *Szteybelta*, którego znakomity talent powszechnie jest uwielbiony, mam zaszczyt donieść, iż nabyłem własnością onego koncert ostatni pod nazwaniem *Concerto avec Rondeau dans le genre d'une Bacchanale, et des Choeurs*. Aby zaś publiczność mogła prędzej mieć wzmiankowane dzieło, które już w danym przez samego autora w tej stolicy koncercie słyszany było, postanowilem wydać one na prenumeratę. Cena dla prenumeratorów jest 20 rubli assignacyynych, z których 10 się płaci przy prenumeracie, a pozostałe dziesięć rubli przy odebraniu dzieła, które wyjdzie w Petersburgu w ostatnich dniach czerwca, a w Litwie będzie wydawane w miesiącu lipcu. Prenumerata kończy się z pierwszym dnia czerwca, a później każdy exemplarz nie inaczej jak po 30 rubli ass. sprzedawany będzie. Petersburg 4go marca 1821 roku. J. Dalmas.

Prenumeratę przyymują

w Petersburgu J. Dalmas wydawca i właściciel dzieła.

w Moskwie { Teodor Lange i komp.
Reinsdorf.

w Wilnie { Józef Kopsch.
Tekla Fiorentini.

w Warszawie Glucksberg.

w Rydze C. J. G. Hartmann.

Uwiedomienie.

2. W handlu Józefa Kopscha jest do sprzedania *Essencye ponczowe* w butelkach szampańskich opłatanych po rubli 3 srebrem, w butelkach porterowych po rubli 2, tudzież likwory w pół butelkach opłatanych, pod nazwaniem *Maraschino, Vaniglia, Café, Chimel, Barbadoes, Canella*, jako też w gładkich flaszkach *Creme de Menthe, Creme de Barbade, Creme de Cédral, Creme d'Amelarosa, Huile d'Anis, Huile de Girofle, Elixier de Noyau, Wespetro*, każde po zł. 15.

Zbięgli.

1. Roku bieżącego 1821 marca 27 dnia z kamienicy N. 146 oznaczony, na zautku bernardyńskim w mieście Wilnie, położony, uciekł człowiek poddany lokayską służbę dotąd pełniący, zabrawszy z sobą niektóre pańskie rzeczy, nazwiskiem Wincenty Raczycki, wzrostu średniego, włosów ciemnego, cery lubo delikatney jednak czerstwey i rumianej, temperamentu spokojnego i flegmatycznego, więcej nad 23 lata wieku niemający, oczu szarych i mdławych, twarzy przyjemney, pociągławey i lekko ospowatej, figury nieco naprzód pochylej, umiejący lubo w małym stopniu czytać, pisać i rachować, ma na sobie surdut i płaszcz szaraczkowy nowy, czapkę granatową z daszkiem. Ktoby miał sposobność takowego zbiegłego człowieka zatrzymać, uprasza się aby do wyż rzeczonej kamienicy dostawić raczył, za co przy powrocie expensu sowitą odbierze nadgodę. Datt w Wilnie 1821 r. marca 28 d.

2 Roku 1821 mca marca 25 dnia o godzinie 5 ranney, uciekł z domu X. Prałata Kontryma człowiek poddany skaskowy Starostwa Inturskiego, położonego w Gub. Wileń. Ptu i parafii tegoż imienia, nazwiskiem Piotr Bobecki (ale się może teraz inaczej przeważa) Wzrostu sporego, co do figury, niezgrabny i sutulowaty, włosów blond, więcej niema nad lat 19 lub 20, albowiem ledwo się wąż biały pokazywać zaczyna, oczu jak się zdaje szarych, twarzy pociągławey i gładkiey, nos duży, Odzienie ma następne: kożuch dobry z wypustkami zajęczkami, płaszcz ciemno-szaraczkowy podnoszony z czterema kołnierzami, surdut ze światło-szaraczkowego sukna z kołnierzem światło popielatym (podobno maszestrowym) czapkę zaś barankową z daszkiem i

powlęczoną cyratą, niedawno kupioną; ale miał wiele i innego odzienia (kiedy nieprzedal) umie czytać, pisać a nawet rachunki, lubo to wszystko niedoskonałe. Ktoby tego chłopca złapał niech dostawi do policyi Ziem. Ptu Wileń. za co otrzyma od possesora Inturek powrot wszystkich kosztów z nagrodą.

Podrada.

3. Zgromadzenie Szlacheckie Gubernii Lit. Wileńskiej stosownie do noty JW. Ministra skarbu i opinii Rady Państwa najwyższej potwierdzonej, postanowiło drwa, świece i słomę dla wojska niedostarczać w naturze, lecz tę potrzebę załatwiać pieniędzmi przez podradę. Mocą czego na dostawienie wspomnianych rekwizytów w Pcie Rosieńskim zostały przeze mnie naznaczone do licytacji termina w dniach 18, 19 i 20 następnego miesiąca kwietnia. Życzący przyjąć na siebie tę powinność zechcą w przeznaczonych terminach do miasta Ptu Rosień. przybyć i iawić się w kancelaryi urzędu mojego, dla powzięcia w tym przedmiocie dostateczney informacji.

Marszałek Ptu Rosińskiego i Kawaler Wincenty Zaleski.

Arenda domu.

3. Dom trzypiatrowy murowany do funduszu kościoła Ewang. Wileń. należący, na ulicy Niemieckiej pod N. 373 obok domu WW. Müllerow położony, wespół z domem za sobą przyległym, prowadzącym na zaułek Franciszkański, skutkiem postanowienia Kollegii Ewang. Wileń. ma być wypuszczony z dogodnemi warunkami w kilkanaletnią arendowną posesyą od ś. Jerzego roku idącego. Życzący weyść w układy, raczą się zgłosić do członka tegoż kollegium, JP. Hartwicha Seniora, tamże mieszkającego.

Za Sekretarza K. Sztral.

Poprawa omyłki.

3. Stało się omyłką pisarza to, co w przeszłym Nrze 35 gazety Kuryera Litgo względem plenipotencyi od Eremu naszego XX. Kamaldulów Pożayskich WJX. Józefowi Snarskiemu Kanonikowi Miń. wydanej i służącej przez niego podpisanego było zapowiedzianem; ten albowiem szanowny kapłan dobrowolnie w ręku moim, takową plenipotencyą złożysz, ponieważ do pełnienia innych obowiązków powołany został, za służył przez gorliwe prowadzenie interesów Eremu naszego, na niesmiertelną od tegoż Eremu wdzięczność. R. 1821 marca 24 dnia w Wilnie.

X. Raymund Celiński Superior Eremu Montis Pacis XX. Kamaldulów mp.

Wolno jest w Kuryerze umieścić poświadczając, Ziem. Ptu Wileń. Pisarz Józef Olszański mp.

Wyjeżdżają za granicę.

3. Do Królestwa Pruskiego do miasta Królewca, wileński obywatel szlachcic Józef Latoszyński z będącymi przy nim służącymi Wincentym Gołkowskim, i Józefem Girkontem na miesiąc dziesięć.

3. Do Austrii, Prus i Saxonii kowieński obywatel Elias Abelowicz Solowieyczuk na miesiąc dziesięć.

Wilno dnia 30 Marca 1821 Roku.

По случаю производимого дѣла въ Минской Губерніи надъ обличеннымъ въ деланіи фальшивыхъ ассигнацій Цейзикомъ, некошорые, какъ общій слухъ носится, утверждаютъ не основательно, что якобы сей Цейзикъ доводится мнѣ ниже подписавшемуся Петру Цыдзику и Племянникамъ моимъ Регенту 1го Департамента Вилельскаго Главнаго Суда Станиславу и Викентію Цыдзикамъ ближайшимъ родственникомъ; изъ чего происходятъ на щетъ сего различныя въ обществѣ заключенія — А потому дабы переуверить въ томъ публику, ниже подписавшійся считаетъ необходимостію возвестить оную, что помянутый преступникъ ни по какому случаю не состоитъ моимъ родственникомъ ниже однофамильцемъ во первыхъ потому: что онъ всегда прозывался Цейзикомъ, а мое прозваніе есть Цыдзикъ; а во вторыхъ что онъ, сколько извѣстно многимъ Почетнѣйшимъ Домамъ происходитъ не отъ отца Цыдзика, но отъ иностранца Цейзика который отъ недавнаго времени поселился въ Польшу; каковое сведеніе непременно должно найдись въ дѣлѣ производимомъ надъ преступникомъ Цейзикомъ въ Присудственныхъ мѣстахъ Минской Губерніи. — Предки же мои, да и всѣ однофамильцы отъ нѣсколькихъ уже столетій, на основаніи жалованныхъ имъ грамотъ сперва отъ трехъ Россійскихъ Владетельныхъ Князей, а потомъ отъ Польскихъ Государей съ пожалованіемъ недвижимыхъ именъ, какъ то: Королевы Боны, также Король Сигизмунда Августа, и Михаила прозывались не Цейзиками а всегда Цыдзиками илиже по у-

Z powodu przewodzącego się w Mińskiej Gubernii dzieła o Ceyziku, który przekonany został w robieniu fałszywych assygnacyy, niektórzy, iak powszechnie daie się słyszeć, rozsiewają bezzasadne wieści, że niby ten to Ceyzik godzi się mnie niżej podpisanemu Piotrowi Cydzikowi, oraz Synowcom moim Stanisławowi Regentowi 1go Departamentu Wileńskiego Głównego Sądu i drugiemu Wincentemu Cydzikom, bliskim krewnym, i stąd rozmaite są w Publiczności wnioski. — Zeby więc wyprowadzić publiczność z opacz nego mniemania, niżej podpisany ma sobie za obowiązek uprzedzić ją, iż rzeczony występcą w żadnem względzie nie jest moim koligatem ani imiennikiem nayprzód: że on zawsze nazywał się Ceyzikiem, a moje nazwisko iest Cydzik; a powtórę, że on, ile wiadomo iest pierwszego rzędu Domom, urodził się nie z oycą Cydzika, ale z zagranicznego przybylcą Ceyzika, który osiadł w tém kraju nie bardzo dawno; iakowe przekonanie koniecznie musi naydawać się w dziele iakie się odbywało o występcy Ceyziku w Dykasteryach Mińskiej Gubernii. — Zaś przodkowie moi i całe Imiennictwo od kilku wieków na mocy Przywilejów nayprzód trzech udzielnych Rosyyskich Xiążąt, a potem Monarchów Polskich z nadaniem Dóbr ziemskich, iakoto: Królowey Bony, niemniej Królow Zygmunta Augusta, i Michała nazywali się nie Ceyzikami, lecz Cydzikami, albo wedle używania w owém czasie Sławiańskiego ięzyka Tydikami. — Tak więc kiedy rzeczony występcą Ceyzik pod żadnym pretextem nie może być uważany za imiennika mego; przeto ia niżej podpisany nim dóyde krokiem przyzwoitem zrzódła z którego

потребленію въ тогдашнѣ вре-
мя Славенского языка Тыдика-
ми; следовательно помянутый
преступникъ Цейзикъ ни подъ
какимъ видомъ не можетъ почи-
таться однофамильцемъ и род-
ственникомъ моимъ. — То поку-
дова надлежащимъ порядкомъ
открыты будущъ распустившіе
о семъ фальшивые слухи, кото-
рые дали поводъ къ разнымъ не-
сообразнымъ съ истинною за-
ключеніямъ, нижеподписавшійся
проситъ Почтенную публику не
веритъ симъ нелѣпнымъ слухамъ.

*Титулярный Советникъ Петръ
Цыдзикъ.*

rozeszła się wieść niby o moiem
z nim pokrewieństwie; z czego
zrodziły się opaczne w publiczno-
ści wnioski, upraszam też publicz-
ność nie wierzyć nikczemnym wrą-
żeniom ludzi fałszywemi wieściami
zatrudniających się.

Piotr Cydzik Sowietnik Tytularny.